

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 8. juli 2015
— Hans Maschek mod Magistratsdirektion der Stadt Wien**

(Sag C-341/15)

(2015/C 346/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hans Maschek

Sagsøgt: Magistratsdirektion der Stadt Wien — Wiener Stadtwerkes personaleafdeling

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national ordning som den omhandlede bestemmelse i § 41a, stk. 2, i lønregulativet for Wien af 1994, hvorefter en arbejdstager, hvis ansættelsesforhold på dennes egen anmodning ophører på et bestemt tidspunkt, som udgangspunkt ikke er berettiget til udbetaling af feriegodtgørelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 7 i direktiv 2003/88/EF⁽¹⁾, forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, spørges, om en national bestemmelse, hvorefter enhver arbejdstager, hvis tjenesteforhold ophører på dennes egen anmodning, skal gøre alt for at afholde optjent ferie inden tjenesteforholdets ophør, og hvorefter en ret til udbetaling af feriegodtgørelse i tilfælde af tjenesteforholdets ophør på arbejdstagerens anmodning kun opstår, såfremt arbejdstageren heller ikke havde været i stand til at afholde ferie i det omfang, der ligger til grund for anmodningen om udbetaling af feriegodtgørelse, hvis der var ansøgt om ferie fra den dag, hvor der blev indgivet anmodning om tjenesteforholdets ophør [er forenelig med artikel 7 i direktiv 2003/88?].

- 2) Skal det lægges til grund, at en ret til udbetaling af feriegodtgørelse kun består, når arbejdstageren, der på grund af uarbejdsdygtighed ikke var i stand til at afholde sin optjente ferie umiddelbart før sit ansættelsesforholds ophør, a) uden unødigt ophold (og dermed som udgangspunkt før ansættelsesforholdets ophør) har underrettet sin arbejdsgiver om sin uarbejdsdygtighed (f.eks. som følge af sygdom), og b) uden ugrundet ophold (og dermed som udgangspunkt før ansættelsesforholdets ophør) har dokumenteret sin uarbejdsdygtighed (f.eks. som følge af sygdom) (f.eks. i form af en lægeerklæring om sygdom)?

Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, spørges, om en national bestemmelse, hvorefter en ret til udbetaling af feriegodtgørelse kun gælder, når arbejdstageren, der på grund af uarbejdsdygtighed ikke var i stand til at afholde sin optjente ferie umiddelbart før sit ansættelsesforholds ophør, a) uden unødigt ophold (og dermed som udgangspunkt før ansættelsesforholdets ophør) har underrettet sin arbejdsgiver om sin uarbejdsdygtighed (f.eks. som følge af sygdom), og b) uden ugrundet ophold (og dermed som udgangspunkt før ansættelsesforholdets ophør) har dokumenteret sin uarbejdsdygtighed (f.eks. som følge af sygdom) (f.eks. i form af en lægeerklæring om sygdom), er forenelig med direktiv 2003/88's artikel 7?

- 3) Ifølge Den Europæiske Unions Domstols praksis (jf. Domstolens domme af 18.3.2004, C-342/01 [Gomez], præmis 31, af 24.1.2012, C-282/10 [Dominguez], præmis 47-50 og af 3.5.2012, C-337/10 [Neidel], præmis 37) kan medlemsstaterne ved lov frit indrømme en arbejdstager ret til ferie eller til udbetaling af feriegodtgørelse ud over det ved [artikel] 7 i direktiv 2003/88 garanterede mindstekrav. Rettighederne i henhold til artikel 7 i direktiv 2003/88 finder desuden direkte anvendelse (jf. Domstolens domme af 24.1.2012, C-282/10 [Dominguez], præmis 34-36 og af 12.6.2014, C-118/13 [Bollacke], præmis 28).

Henset til denne fortolkning af artikel 7 i direktiv 2003/88 medfører en situation, hvori den nationale lovgiver indrømmer en bestemt personkreds en ret til udbetaling af feriegodtgørelse, der væsentligt overstiger kravene i henhold til denne direktivbestemmelse, da at de personer, der ved den nationale lovgivning i strid med direktivet er afskåret fra en ret til udbetaling af feriegodtgørelse, som følge af, at artikel 7 i direktiv 2003/88 finder direkte anvendelse, har ret til udbetaling af feriegodtgørelse i det omfang, der væsentligt overstiger kravene i henhold til denne direktivbestemmelse, og som i henhold til den nationale ordning kun tilkommer de ved denne bestemmelse begunstigede personer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT L 299, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 13. juli 2015 — College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort mod X BV

(Sag C-360/15)

(2015/C 346/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Appellant: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort

Indstævnt: X BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF ⁽¹⁾ af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at denne bestemmelse finder anvendelse på et gebyr, der opkræves af et organ i en medlemsstat for at behandle en ansøgning om tilladelse af tidspunkt, sted og gennemførelsesmåde for gravearbejder i forbindelse med udlægning af kabler til et offentligt elektronisk kommunikationsnet?
- 2) Skal kapitel III i direktiv 2006/123/EF [...] om tjenesteydelser i det indre marked fortolkes således, at det også finder anvendelse på rent interne situationer?
- 3) Skal direktiv 2006/123/EF [...] om tjenesteydelser i det indre marked på baggrund af niende betragtning til dette direktiv fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en ordning, hvorefter den, der har til hensigt at udføre gravearbejder i forbindelse med udlægning, vedligeholdelse og fjernelse af kabler til et offentligt elektronisk kommunikationsnet, skal anmelde dette til kommunalbestyrelsen, og denne ikke er beføjet til at forbyde disse gravearbejder, men beføjet til at fastsætte betingelser med hensyn til tidspunktet, stedet og den måde, som arbejderne skal gennemføres på, og med hensyn til fremme af gensidigt brug af indretninger og afstemning af de planlagte arbejder med de ansvarlige for andre anlæg i jorden?